

Sajtó és Tájékoztatás

Az Európai Unió Törvényszéke
93/12. sz. SAJTÓKÖZLEMÉNY

Luxembourg, 2012. június 29.

A T-360/09. sz. ügyben hozott ítélet
E.ON Ruhrgas és E.ON AG kontra Bizottság
és a T-370/09. sz. ügyben hozott ítélet
GDF Suez SA kontra Bizottság

A Törvényszék az E.ON-nal és a GDF Suez-zel szemben a német és francia földgázpiacok felosztása miatt kiszabott 553 millió eurós bírságot mindkét társaság esetében 320 millió euróra csökkenti

A Törvényszék megerősíti a határozat lényegét, de hibát állapít meg a Bizottság részéről a jogsértésnek az egyes piacokon való időtartamát illetően

2009. július 8-i határozatával¹ a Bizottság 553 millió eurós bírságot szabott ki az E. ON és a GDF Suez energiatársaságokkal szemben egyenként, amiért megsértették az európai versenyjogot a német és francia földgázpiacok felosztására vonatkozó megállapodás megkötésével.

E megállapodást 1975-ben kötötték, amikor a Ruhrgas AG (ma az E.ON-csoport részét képező E.ON Ruhrgas) és a GDF (amely ma a GDF Suez részét képezi) elhatározták, hogy együtt építik meg a MEGAL gázvezetékét Németországon keresztül, hogy orosz gázt importáljanak Németországba és Franciaországba. A Bizottság úgy határozott, hogy a szóban forgó megállapodás (a továbbiakban: MEGAL-megállapodás) révén a vállalkozások abban állapodtak meg, hogy az e gázvezetéken keresztül szállított gázt nem adják el egymás nemzeti piacain.

Ami a francia piacot illeti, a Bizottság úgy vélte, hogy a jogsértés 2000. augusztus 10-én kezdődött, abban az időpontban, amikor a gázpiac liberalizációját előíró első gázirányelvet át kellett volna ültetni. Ezen időpontot megelőzően a gázbehozatal és -szolgáltatás területén a GDF javára létező törvényi monopólium miatt ugyanis a szóban forgó magatartás nem korlátozhatta a versenyt. A Bizottság szerint, bár az első gázirányelvet csak 2003-ban ültették át Franciaországban, a verseny 2000-től kezdve korlátozott lehetett, amennyiben ettől az időponttól kezdve a GDF versenytársai elláthattak bizonyos fogyasztókat Franciaországban.

Ami a német piacot illeti, a Bizottság a jogsértés kezdő időpontjaként 1980. január 1-jét állapította meg, amely napon a MEGAL gázvezeték működőképes lett. A franciaországi helyzettel ellentétben nem volt semmilyen monopólium a német piacon annak liberalizációja előtt. A Bizottság tehát úgy vélte, hogy a GDF-et a Ruhrgas potenciális versenytársának kellett tekinteni a liberalizáció előtt, az energia-elosztó társaságok közötti bizonyos (a MEGAL-megállapodástól eltérő), egy mentesség miatt 1998. április 24-ig jogszerűnek tekintett megállapodások (demarkációs megállapodások²), valamint az e társaságok és a helyi önkormányzatok közötti megállapodások (kizárólagos koncessziós megállapodások³) létezése ellenére.

Ami a jogsértés végét illeti, a két társaság által egy 2004. augusztus 13-án kötött megállapodásban tett azon kijelentés ellenére, amely szerint a MEGAL-megállapodás versenyellenes részeit régóta „semmisnek” tekintették, a Bizottság azt állapította meg, hogy utóbbi valójában legalább 2005.

¹ Az [EK 81. cikk] alkalmazására vonatkozó eljárásban (COMP/39.401 – E.ON/GDF ügy) 2009. július 8-án hozott C(2009) 5355 végleges határozat.

² A demarkációs megállapodások értelmében a vállalkozások megállapodtak abban, hogy nem szolgáltatnak villamos energiát vagy gázt egymás területein.

³ A kizárólagos koncessziós megállapodások értelmében valamely helyi önkormányzat kizárólagos koncessziót biztosított valamely társaságnak, megengedve számára, hogy használja a közterületeket a villamosenergia- és gázelosztórendszer kiépítése és működtetése érdekében.

szeptember végéig kifejtette hatásait. Így ezt az időpontot vette figyelembe a Bizottság mindegyik piac esetében a jogsértés végső időpontjaként.

Az E.ON és a GDF Suez külön-külön keresetet nyújtottak be a Törvényszékhez e határozat ellen annak megsemmisítésére, valamint a velük szemben kiszabott bírság összegének csökkentésére irányulóan.

A mai napon hozott ítéleteiben a **Törvényszék elutasítja a felperes társaságok érveinek többségét, és megerősíti a Bizottság határozatának lényegét.**

Ami azonban a jogsértés időtartamát illeti, a Törvényszék azt állapítja meg, hogy a Bizottság két hibát követett el.

Először is, a jogsértésnek a német piacon való kezdetét illetően, a Törvényszék megjegyzi, hogy a demarkációs megállapodások és a kizárólagos koncessziós megállapodások (amelyek 1998. április 24-ig mentességet élveztek) együttes alkalmazása azzal a hatással járt, hogy *de facto* kizárólagos ellátási területek rendszerét hozta létre, anélkül azonban, hogy más gázszolgáltató társasággal szemben törvényi tilalom állt volna fenn. Következésképpen 1998. április 24-ig, amely időponttól kezdve már nem élveztek mentességet ezek a megállapodások, a német gázpiacot a tényleges területi monopóliumok jogszerű létezése jellemezte. Márpedig ez a helyzet bármilyen verseny hiányát maga után vonhatta ezen a piacon, nemcsak a valósét, de a potenciális versenyét is, és azon tény, hogy Németországban nem létezett törvényi monopólium, e tekintetben nem releváns. Így a Törvényszék megállapítja, hogy a **Bizottság nem bizonyította a két társaság között olyan potenciális versenynek a német gázpiacon 1980. január 1-jétől 1998. április 24-ig való létezését, amelyet a MEGAL-megállapodás sérthetett volna. A Törvényszék tehát megsemmisíti a megtámadott határozat 1. cikkét, amennyiben az Németországban 1980. január 1. és 1998. április 24. között elkövetett jogsértés létezését állapítja meg. Meg kell állapítani, hogy ezt az időszakot nem vették figyelembe a bírság összegének meghatározása szempontjából.**

Másodszor, ami a jogsértés végét illeti a francia piacon, a Törvényszék megállapítja, hogy a Bizottság nem hozott fel egyetlen olyan bizonyítékot sem, amely arra engedett volna következtetni, hogy a jogsértés a 2004. augusztusi megállapodást követően tovább folytatódott a francia piacon. Ellenben több, e megállapodást követő dokumentum, valamint a GDF-nek a német piacon tanúsított magatartása a jogsértés Németországban 2005 szeptemberéig történő folytatását bizonyítja. A Törvényszék tehát megsemmisíti a megtámadott határozat 1. cikkét, amennyiben az azt állapítja meg, hogy a jogsértés Franciaországban a 2004. augusztus 13. és 2005. szeptember 30. közötti időszakban létezett.

A határozat 1. cikke részleges megsemmisítésének figyelembevételére érdekében a Törvényszék úgy véli, hogy a **két társasággal szemben kiszabott bírság** összegét **csökkenteni kell.** A Törvényszék megállapítja, hogy ha a Bizottság által a bírság összegének meghatározása érdekében használt módszert alkalmazná, az összeg 267 millió euróra csökkenne. Az ilyen csökkenés aránytalan lenne a megállapított hiba relatív jelentőségéhez képest. Ugyanis míg a Bizottság hibája csak a francia piacra, és kizárólag a Bizottság által eredetileg megállapított 5 évből és másfél hónapból csak 12 és fél hónapra vonatkozik, a Bizottság módszerének alkalmazása a bírság összegének több mint 50%-os csökkentéséhez vezetne. Továbbá, mivel azon az állásponton van, hogy ez a számítási módszer nem veszi figyelembe az összes releváns körülményt, és megemlítve, hogy a Törvényszéket nem köti az említett módszer, a Törvényszék azt állapítja meg, hogy figyelembe véve különösen a jogsértés időtartamát és súlyát, az egyes társaságokkal szemben kiszabott bírság végleges összegét **320 millió euróban** kell megállapítani.

EMLÉKEZTETŐ: A Törvényszék határozata ellen annak közlésétől számított két hónapon belül kizárólag jogkérdésekre vonatkozó fellebbezést lehet benyújtani a Bírósághoz.

EMLÉKEZTETŐ: A megsemmisítés iránti kereset az uniós intézmények uniós joggal ellentétes jogi aktusainak megsemmisítésére irányul. Bizonyos feltételek mellett a tagállamok, az európai intézmények és a magánszemélyek indíthatnak megsemmisítés iránti keresetet a Bíróság és a Törvényszék előtt. Az érintett intézménynek a jogi aktus megsemmisítése miatt esetleg kialakult jogházagot orvosolnia kell.

A sajtó részére készített nem hivatalos kiadvány, amely nem köti a Törvényszéket.

A kihirdetés napján a [T-360/09](#). sz. ügyben hozott ítélet teljes szövege megtalálható a CURIA honlapon.

A T-370/09. sz. ügyben hozott ítélet bizonyos információk bizalmas jellegével kapcsolatban a felekkel történő egyeztetéssel összefüggő okok miatt ezen ítélet nyilvános változata teljes szövegének a CURIA honlapon való közzétételére kis eltolódással fog csak sor kerülni.

Sajtófelelős: Lehóczki Balázs ☎ (+352) 4303 5499

Az ítélet kihirdetésekor készített képfelvételek elérhetők: [„Europe by Satellite”](#) ☎ (+32) 2 2964106